

Palmesøndag 2020 Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme 118:1-14, Sak. 9:8-12, Fil 2:5-11, Joh 12:1-19, III Luk 22:7-23

«Herren er min styrke og min sang, han er blitt min frelse.» Sal 118,14

Vi møter Jesus på palmesøndag ridende inn i Jerusalem. Folket jubler. De er glade og hyller han med palmegreiner og glade tilrop: «Bryt ut i jubel, datter Sion! Rop av glede, datter Jerusalem! Se, din konge kommer til deg, rettferdig og rik på seier, fattig er han og rir på et esel, på en eselfole.» Sak 9,9 Samtidig tar realitetene oss. Jesus rir inn i Jerusalem hvor det venter tortur og død. Epistelteksten møter oss med realisme: «Han gav avkall på sitt eget, tok på seg en tjeners skikkelse og ble mennesker lik. I sin ferd var han som et menneske; han fornedret seg selv og ble lydige til døden, ja, korsets død.» Filip 2:6 f Han hylles som kongen vår, min sang og min frelse, rettferdig og rik på seier. Samtidig skildres han som fattig, ydmyk, fornedret og korsfestet. Igjen vender bladet og Filipperebrevet fortsetter: «Derfor har Gud høyt opphøyet ham og gitt ham navnet over alle navn, for at hvert kne skal bøye seg i Jesu navn, i himmelen, på jorden og under jorden, og hver tunge bekjenne: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære!»

Lidelsens vei er frelsens vei. Han gikk denne veien for å kjøpe oss fri fra døden, syndens og djevelens makt. Dette måtte til for at han skulle bli kongen i våre liv. I dag er det vi som skal få tilbe og bekjenne: «**Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære!**» I dag får vi høre hans ord og motta hans nåde og barmhjertighet. Vi høster fruktene av hans frelses verk. Vi får også høre at Gud lengter etter å få være sammen med oss og dele ord og sakrament med oss. «Jeg har lengtet inderlig etter å holde dette påskemåltidet med dere før jeg lider.»

Så kommer han ikke bare denne palmesøndag ridende til oss, men han kommer alltid gjennom sitt ord og sakrament. Han kommer med fredens evangelium. Han har arrener, piskeslagene, men han bærer ikke hat og er ikke sint. Han kommer som på palmesøndagen saktmodig, full av tilgivelse og kjærlighet. Han kommer til oss for å si: «Jeg elsker deg og har deg kjær og jeg har kjøpt deg fri.» Når jeg så hører ordet og tar imot det, når jeg tar imot avløsningen, når jeg tar imot Jesus legeme og blod, da hyller jeg Jesus og priser hans navn. Da sier jeg med hele meg: «Kjære Jesus takk for alt du gjorde for meg. Takk for din død på korset for mine synder. Takk for oppstandelsen. Takk for din seier over synden, døden og djevelen. Takk for din rettferdighet som ble min i dåpen og ved troen.»

Å se skjærtorsdag i lys av palmesøndag gir oss et fint perspektiv på nattverden. Prekmenteksten åpner med påskelammet. Vi er inne i «*de usyrede brøds høytid da påskelammet skulle slaktes.*» Jesus samler disiplene til for å feire påskemåltidet, det siste måltidet før han skulle lide og dø. Det var påskemåltidet som var befalt Israel i Moseloven til minne om utfarten fra Egypt. Israel skulle være reiseklare med sko på føttene, beltet om livet og staven i hånden. Om natten skulle dødsengelen gå omkring for å straffe egypterne og slå de i hjel. Dersom Israels folk strøk blodet på dørstolpene, ville dødsengelen gå forbi. Lammets blod ga israelittene friheten og livet i gave. Jesus er dette lammet som ofres, nå et offer en gang for alle for at alle mennesker skal gå fri. «Se, der er Guds lam, som bærer verdens synd.» Joh 1,29, sier døperen Johannes og peker på Jesus. Jesus er Guds lam som bærer syndene mine og dine bort fra Guds ansikt. Hvorfor bæres de bort? De skal ikke få anklage oss mer, de skal kastes bak Guds rygg. Regningen er betalt. Når du i avløsningen får høre at dine synder er deg tilgitt, da får du høre at Gud allerede for 2000 år siden har tilgitt dine synder. Gud har fått det fullkomne offer som er hans egen sønn, og disse synder har ingen rett lenger til å fordømme deg. Tro det og hold fast på det. Det gir håp og frimodighet og jager mismot på flukt. Men hvordan kan jeg vite at avløsningen gjelder akkurat meg? Jeg har det verre enn de fleste. Minde synder er annerledes enn andres synder. Hør kjære venne hva han sier: «*dine synder er deg forlatt*». Deretter får du også ete hans legeme og drikke hans blod til syndenes forlatelse. Du får det i din munn. Da gjelder det deg. Det er for at du skal få tro og trøste deg med at dine synder virkelig er deg forlatt. Slik brødet og vinen er i din kropp og ingen kan ta dette fra deg, slik er også syndenes forlatelse din eiendom for Jesu Kristi skyld. Jesu blod rensar deg fra all synd. Dette understrekes av Hebreerbrevet: «*Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen én gang for alle, og således vant han en evig forløsning.*» Hebr. 9,12. Når nå Jesus sier til disiplene: «*Aldri skal jeg spise det mer før det har fått sin fullendelse i Guds rike.*» Så varsler Jesus at noe nytt skal skje. Med dette Jesu siste påskemåltid tok denne gamle pakts ordning slutt. På langfredag ble dette understreket ved at forhenget i tempelet mellom det hellige og aller helligste revnet. Heretter behøvde en ikke lenger slakte påskelammet slik Moses gav påbud om. Kristus er lovens ende. Med Kristi død på korset så hadde den gamle pakts forordninger gjort sitt. Gud selv ofret seg for våre synder. Det er nok for tid og evighet. Nå er det fullbrakt. Nå er offeret for våre synder gjort engang for alle. Hvilken fantastisk gave og rikdom Gud har gitt oss i Jesus Kristus. «*Herren er min styrke og min sang, han er blitt min frelse.*»

Aldri skal jeg spise det mer før det har fått sin fullendelse i Guds rike."

Jesus sikter også til en annen sak med dette. Jesus sier her rett ut at det neste måltidet skjer i himmelen. Nattverden er et bilde på den evige saligheten. Hele messen og gudstjenesten som vi har her på jorden er en forsmak på den himmelske gudstjenesten. «*Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid.*» Åpb. 19,9. Så når vi feirer messe med bibellesning, bønner, salmesang og nattverd, så er det himmelen fordi Kristus er her hos oss.

Det har altså behaget Gud at vi skulle få dette fellesskapet med han her på jord ved å ete hans legeme og drikke hans blod i skikkelse av brød og vin. Gud sier at underet skjer med brød og vin når Ordet leses. Guds ord er skaperord. Med Kristi legeme og blod får vi syndenes forlatelse. Det vet jeg helt sikkert fordi skriftens ord sier det. Så om mine tanker flyr hit og dit, om mitt sinn er høyt oppe og langt nede påvirker ikke dette nattverdets velsignelser. Det er løftesordet vi hører vi holder fast ved:

«*Så tok han et brød, takket, brøt det, gav dem og sa: "Dette er mitt legeme, som gis for dere. ... Likeså tok han kalken etter måltidet og sa: "Denne kalk er den nye pakt i mitt blod, som utøses for dere."* Den som sier dette, er Jesus selv. Han som er Marias sønn. Han som levde 33 år. Han som ble plaget, hånet, slått, torturert og spikret fast til et kors på Golgata. Han som det rant blod og vann fra da soldatene stakk ham i siden med spydet. **Han** gis oss i brødet og vinen. Han sier selv: «*Dette er mitt legeme og dette er mitt blod.*» Det lille og enkle ordet «*er*» er det som i nattverden forener Jesu legeme og blod med brød og vin. Under over under. Himmelen og jordens skaper er i dette lille brød og i den lille dråpe vin du mottar. Han gis til deg. Den evige Gud og samtidig er det Menneske-sønnen. Det er han som fornedret seg selv på korset. Det er han som Gud har opphøyet. Det er han hvis navn vi skal falle ned og tilbe. Det er ved han vi får eie det evige livet. Vi fatter det bare ikke. Vi må bare tro det og holde fast ved det. «*Herren er min styrke og min sang, han er blitt min frelse.*»

Oppgjennom kirkehistorien har det ofte vært diskusjon omkring nattverden. Mennesket har av naturen en innebygget motstand når det gjelder å ta Guds Ord på alvor. «*Har Gud virkelig sagt?*». Det var fristerens listige angrep som Adam og Eva falt for. Tør du virkelig slippe taket i tanken og fornuften og tro at du har Gud selv på alteret, i prestens hånd, i din munn? Nattverden er virkelig en Hellig handling. Når Gud har sagt at «*Dette er mitt legeme og blod*» så er det slik. Dette skal vi ta imot, ete og drikke. Så langt er Jesus krystallklar. Han sier ikke mer. Dermed skal vår fornuft stoppes og ikke gis muligheter til videre spekulasjoner. Når du har mottatt Herrens legeme og blod, da har du feiret nattverd. Da har du mottatt syndenes forlatelse. Noe større finnes ikke. La gleden over dette overskygge alt annet. Så kommer Jesus til deg i dag. Jesus nøyter seg ikke med å bare si det til deg. Han vil gi deg noe slik at du ikke er i tvil om at det er deg det gjelder. Han vil vise deg at han virkelig elsker deg, at han har tilgitt deg og er ett med deg. I dag som alt er relativt og menneskers meninger svinger med vinden. Må vi barnslig og enkelt holde fast i Guds ord. Jesus vet hva han sier når han uttaler: «*Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.*» Barnet med sin ubegrensede tillit til sine foreldres ord. Det som mor og far sier er sant. Det vår Far i himmelen sier er sant. Det han sier finner vi i Guds ord.

«Takk Herren, for han er god, evig varer hans miskunn.

2 Israel skal si: Evig varer hans miskunn.

3 Arons hus skal si: Evig varer hans miskunn.

4 De som frykter Herren, skal si: Evig varer hans miskunn.

5 Jeg var i trengsel og ropte til Herren, han svarte og førte meg ut i åpent land.

6 Herren er med meg, jeg frykter ikke. Hva kan mennesker gjøre meg?

7 Herren er med meg, han hjelper meg, jeg kan se på dem som hater meg.

8 Det er bedre å søke tilflukt hos Herren enn å stole på mennesker.

9 Det er bedre å søke tilflukt hos Herren enn å stole på fyrster.

10 Alle folkeslag omringet meg, i Herrens navn slo jeg dem tilbake.

11 De var omkring meg på alle kanter, i Herrens navn slo jeg dem tilbake.

12 De var omkring meg som bier. De sluknet som ild i tornekraut, i Herrens navn slo jeg dem tilbake.

13 De presset meg hardt, jeg holdt på å falle, men Herren hjalp meg.

***14 Herren er min styrke og min sang, han er blitt min frelse.*» Sal 118,1-14**

Dette er en bønn i trengselstider.

Evangeliet som gis oss i ord og sakrament retter blikket på Jesus Kristus for «*han er min styrke og min sang, han er blitt min frelse.*»

Amen.